Om fråga 1 a besvaras nekande:

b) Ska den tillämpliga unionslagstiftningen, särskilt klausul 4 punkterna 1 och 2 i ramavtalet samt artikel 4 i direktiv 2006/54/EG, jämförd med direktiv 2000/78/EG, tolkas så, att den utgör hinder mot en nationell lagstiftning eller praxis som vid beräkningen av tjänstepensionen skiljer mellan inkomst av arbete som ligger under taket för sociala avgifter och inkomster som ligger över nämnda tak (så kallad delad pensionsberäkning) och i fråga om en anställd som delvis har arbetat heltid och delvis halvtid inte tillämpar något beräkningssätt som innefattar en uppdelning i olika tidsperioder (till exempel enskilda kalenderår), utan fastställer en enhetlig sysselsättningsnivå för anställningsförhållandets sammanlagda längd och först tillämpar den delade pensionsberäkningen på den genomsnittliga inkomst som därigenom uppkommer?

2. Ska den tillämpliga unionslagstiftningen, särskilt det i artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna föreskrivna och genom direktiv 2000/78/EG, särskilt artiklarna 1, 2 och 6, preciserade förbudet mot åldersdiskriminering, tolkas så, att den utgör hinder mot en nationell lagstiftning eller praxis som föreskriver en tjänstepension som motsvarar tjänstetidens längd från det att tjänstgöringen påbörjades till den normala pensionsåldern enligt det lagstadgade pensionssystemet (beräkning pro rata temporis) och härvid fastställer ett högsta tak för antalet tjänsteår som kan tillgodoräknas, med följden att arbetstagare som fullgjort sin tjänstgöringstid i yngre ålder erhåller en lägre tjänstepension än anställda som har fullgjort sin tjänstgöringstid i högre ålder, fastän båda medarbetarna har fullgjort en lika lång tjänstgöringstid?

(1) Rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS (EGT L 14, 1998, s. 9).
(2) Rådets direktiv 98/23/EG av den 7 april 1998 om att utvidga direktiv 97/81/EG om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS till att omfatta Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (EGT L 131, 1998, s. 10).
(3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, 2006, s. 23).
(4) Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, 2000, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Szombathelyi Törvényszék (Ungern) den 13 juli 2016 – brottmål mot Dániel Bertold Lada

(Mål C-390/16)

(2016/C 350/19)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szombathelyi Törvényszék

Part i målet vid den nationella domstolen

Tilltalad: Dániel Bertold Lada

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 67 och 82 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) tolkas så, att de utgör hinder för ett nationellt brottmålsförfarande eller annat förfarande, reglerat enligt nationell rätt, som har till syfte att i en medlemsstat ”erkänna” eller omvandla rättsverkningarna av en utländsk dom – och till följd av vilka den utländska domen ska betraktas som om den meddelats av en nationell domstol – med avseende på en tilltalad vars brottmål redan avgjorts med rättskraftig verkan, genom en utländsk dom, meddelad av en nationell domstol i en annan medlemsstat inom Europeiska unionen?

2. Är ett förfarande som regleras i en medlemsstat i unionen, närmare bestämt det förfarande som föreskrivs i artiklarna 46–48 i 1996 års ungerska lag XXXVIII ”om erkännande av verkan” i Ungern [av utländska fällande avgöranden], förenligt med principen *ne bis in idem* som stadgas i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i artikel 54 i konventionen om tillämpningen av Schengenavtalet ([1]) – mot bakgrund av rådets rambeslut 2008/675/RIF av den 24 juli 2008 – när det gäller ett brottmålsförfarande som handlagts och avgjorts genom en lagakraftvunnen dom (med avseende på samma person och samma faktiska omständigheter) i en annan medlemsstat, även när nämnda förfarande i själva verket inte har till syfte att verkställa nämnda dom, utan att skapa en grund för att denna dom kan beaktas i framtida brottmål?

([1]) Rådets rambeslut 2008/675/RIF av den 24 juli 2008 om beaktande av fällande domar avkunnade i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt brottmålsförfarande i en medlemsstat (EUT L 220, 2008, s. 32).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 14 juli 2016 – M mot Ministerstvo vnitra

(Mål C-391/16)

(2016/C 350/20)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: M

Motpart: Ministerstvo vnitra

Giltighetsfråga

Är bestämmelserna i artikel 14.4 och 14.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet ogiltiga på grund av att de strider mot artikel 18 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 78.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt de allmänna unionsrättsliga principerna enligt artikel 6.3 i fördraget om Europeiska unionen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Bucureşti (Rumänien) den 13 juli 2016 – Marcu Dumitru/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Mål C-392/16)

(2016/C 350/21)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Bucureşti